

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobkyně: **V. D.**, zast. Mgr. Alenou Holubkovou, advokátkou se sídlem Revoluční 762/13, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 12. 2018, č. j. OAM-577/ZA-ZA11-P07-2016, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 5. 2020, č. j. 2 Az 2/2019 - 20,

t a k t o :

- I. Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 5. 2020, č. j. 2 Az 2/2019 - 20, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.
- II. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši **5 000 Kč**, který jí bude vrácen k rukám zástupkyně Mgr. Aleny Holubkové, advokátky se sídlem Revoluční 762/13, Praha 1, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Ministerstvo vnitra (dále jen „žalovaný“) rozhodnutím ze dne 12. 12. 2018, č. j. OAM-577/ZA-ZA11-P07-2016, neudělilo žalobkyni mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

[2] Toto rozhodnutí napadla žalobkyně u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), který žalobu zamítl rozsudkem ze dne 28. 5. 2020, č. j. 2 Az 2/2019 - 20. Část námitek nepředstavovala projednatelné žalobní body, neboť je tvořila jen citace zákona. Z úřední povinnosti zjistil, že napadené rozhodnutí trpí vadou, protože skutkový stav v části týkající se činnosti spolku Rusíni.cz – rusínská iniciativa v ČR, z. s., na jehož činnosti se měla žalobkyně podílet, nemá oporu ve spise. Dané informace žalovaný zjistil z webových stránek spolku, neprovedl je ale jako důkaz ve

správním řízení. Tento procesně vadný postup však nebyl důvodem pro zrušení rozhodnutí, neboť závěry žalovaného obstály, i když městský soud odhlédl od vadné části odůvodnění. Ztotožnil se s jeho hodnocením, že výpověď žalobkyně o možných bezpečnostních hrozbách, napadení a vyhrožování, kterému čelila kvůli své spolkové činnosti, trpěla vnitřními rozpory, které se jí nepodařilo nijak vysvětlit, a činily proto její výpověď nevěrohodnou. Nepředložila ani žádné důkazní prostředky, jimiž by ji podepřela. Nesouhlasil ani s námitkou, že rozhodnutí žalovaného nedostatečně zohlednilo nebezpečí, kterému by čelila po návratu na Ukrajinu.

[3] Pochybení městský soud neshledal ani v úvaze o neudělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu, při níž žalovaný postupoval v mezích správního uvážení, nijak nepřekročil závěry judikatury Nejvyššího správního soudu (dále také „NSS“), neboť rodinná situace žalobkyně neodůvodňovala jeho udělení. Neexistovaly ani důvody pro přiznání doplňkové ochrany. Co se týče praktické proveditelnosti vycestování na Ukrajinu (absence sociálních a rodinných vazeb, celková bezpečnostní situace), poukázal městský soud na to, že žalobkyně nevznesla žádná konkrétní tvrzení. Bezpečnostní situaci na Ukrajině nelze považovat za tak závažnou, aby zavadávala obecně důvod k obavám zejména proto, že žalobkyně pochází z oblasti pod kontrolou vlády. Řešení své pobytové situace musí dosáhnout postupy podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

II. Obsah kasační stížnosti žalobkyně a vyjádření žalovaného

[4] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadla rozsudek městského soudu kasační stížností z důvodů, které podřadila pod § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Městskému soudu vytkla, že nedostatečně přezkoumal činnost žalovaného a rozsudek nepřesvědčivě zdůvodnil. Jde o vady, které mají výrazný dopad do jejího hmotněprávního postavení a zároveň přesahují její vlastní zájem; kasační stížnost proto považuje za přijatelnou.

[5] Zopakovala svoji námitku, že žalovaný postupoval v rozporu s § 3 a § 50 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, nezjistil všechny rozhodné skutečnosti, nevzal v potaz specifické okolnosti případu a nešetřil její práva. I městský soud poukázal na nedostatečnost dokazování. Objasnění stavu věci žalovaný nahradil vlastními hodnotícími soudy, které však nemají oporu ve spise ani v realitě. Stěžovatelka předložila důkazy, které svědčí o důvodném strachu z pronásledování. Aby je zhodnotil, měl žalovaný zohlednit celkovou situaci v zemi původu, která vyplývá ze zpráv *Human Rights Watch*, *Freedom House* (bez bližšího označení, pozn. NSS) a dalších. Ze všech materiálů je patrné, že její život by byl v případě návratu ohrožen.

[6] Upozornila, že podle judikatury má správní orgán zjišťovat okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch žadatele o mezinárodní ochranu – žadatel musí unést důkazní břemeno ohledně své osoby, správní orgán musí objasnit situaci v zemi

pokračování

původu. Subjektivní a objektivní okolnosti mají být následně ve vzájemné relaci posouzeny, přičemž pokud se nepodaří tvrzení žadatele vyvrátit, je třeba z nich vycházet. Také upozornila, že žalovaný vycházel z materiálů, které nebyly přeloženy do českého jazyka. Navrhla, aby NSS rozsudek zrušil a věc vrátil městskému soudu k řízení, případně zrušil i rozhodnutí žalovaného.

[7] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti upozornil na obecnou, nekonkrétní a nepřiléhavou formulaci kasačních námitek, které navíc byly posouzeny už v rámci jeho rozhodnutí a v rozsudku městského soudu. Rozporoval tvrzení stěžovatelky ohledně vadného dokazování. Za nepravdivé označil, že stěžovatelka předložila důkazy na podporu svých tvrzení – přislíbila je, ale neučinila tak. Její odkazy na zprávy mezinárodních a nevládních organizací jsou zcela nekonkrétní. Stěžovatelka nezpochybnila, že obě rozhodnutí hodnotila její výpověď jako nevěrohodnou, a to po zhodnocení situace v zemi původu. Její azylový příběh proto stále považuje za nevěrohodný, částečně nepravdivý a účelový. Navrhl kasační stížnost zamítnout nebo odmítnout pro nepřijatelnost.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[8] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[9] Protože se jedná o kasační stížnost podanou ve věci udělení mezinárodní ochrany, zabýval se NSS v souladu s § 104a s. ř. s. nejprve tím, zda podaná kasační stížnost svým významem přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky, a zda je tedy ve smyslu citovaného ustanovení přijatelná. Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž interpretoval neurčitý právní pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“. O přijatelnou kasační stížnost se dle výše citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec nebo nebyly plně vyřešeny judikaturou NSS; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. O zásadní právní pochybení se v konkrétním případě může jednat především tehdy, pokud: a) krajský soud ve svém rozhodnutí nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu, b) krajský soud v jednotlivém případě hrubě pochybil při výkladu hmotného či procesního práva.

[10] Stěžovatelka dovozovala přijatelnost kasační stížnosti z pochybení městského soudu, které mělo významný dopad na její hmotněprávní postavení. Posouzení přijatelnosti kasační stížnosti tedy úzce souvisí s věcným posouzením námitek stěžovatelky. Kasační stížnost tudíž není *prima facie* nepřijatelná.

[11] Důvodem nepřezkoumatelnosti soudního rozhodnutí může být také absence podkladů, na které soud poukazuje v odůvodnění svého rozhodnutí, protože soud v takovém případě vydává rozhodnutí na základě skutkových důvodů, které nemají oporu ve spise (viz rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2003, 2 Ads 58/2003 - 75, č. 133/2004 Sb. NSS). Konkrétním pochybením může být například skutečnost, že krajský soud ve svém rozhodnutí vycházel z dokumentu, který správní spis neobsahoval (rozsudek NSS ze dne 26. 6. 2014, č. j. 5 As 73/2013 - 79).

[12] Po prostudování soudního a správního spisu NSS zjistil z úřední povinnosti, že rozsudek trpí jinou vadou řízení ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. V otázce posouzení obecné situace v zemi původu, která je klíčová pro posouzení rizika hrozícího stěžovateli v případě návratu na Ukrajinu, vychází rozsudek ze skutkového stavu, který nemá oporu ve správním spise, a je tudíž částečně nepřezkoumatelný.

[13] Městský soud v bodu 17. rozsudku konstatoval: „*Ve správním spise se dále nachází výroční zpráva Human Rights Watch ze dne 12. 1. 2017 o situaci na Ukrajině, informace OAMP o situaci na Ukrajině ze dne 24. 7. 2017, zpráva úřadu Vysokého komisaře OSN pro lidská práva o stavu lidských práv na Ukrajině ze dne 18. 7. 2017, informace MZ USA o dodržování lidských práv na Ukrajině za rok 2016 ze dne 3. 3. 2017, zpráva Freedom House 2017 – Ukrajina ze dne 22. 3. 2017. S uvedenými podklady i s dalšími listinami založenými ve spise (žádost o udělení mezinárodní ochrany ze dne 23. 6. 2016, poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu ze dne 27. 6. 2016, protokol o pohovoru ze dne 27. 6. a 18. 7. 2016) byla žalobkyně seznámena dne 7. 2. 2018, kdy žalobkyně k uvedeným podkladům ničeho neuvedla, a to ani v dodatečně poskytnuté lhůtě.*“ Tato formulace v podstatě odpovídá textu na s. 9 rozhodnutí žalovaného v pasáži, v níž vyjmenovává, ze kterých podkladů v rozhodnutí vycházel.

[14] Výčet materiálů citovaný městským soudem také odpovídá výčtu materiálů, které tvoří podklady pro rozhodnutí věci, s nimiž byla stěžovatelka seznámena dne 7. 2. 2018. O tom svědčí protokol na č. l. 113–114 správního spisu. Seznámení s nimi stvrdila stěžovatelka svým podpisem, takže NSS vychází z toho, že jí skutečně byly předloženy a že se s nimi podle vlastního uvážení seznámila.

[15] Žádný z těchto podkladů pro vydání rozhodnutí však nebyl předložen NSS jako součást správního spisu. Nemohlo dojít k jejich ztrátě, neboť číslování listů ve správním spise tvoří návaznou vzestupnou řadu. Seznam spisového materiálu (značka B004757) odpovídá obsahu předloženého spisu, podle něj je tedy spis kompletní. Podle přípisu žalovaného (čl. 1. 16 spisu městského soudu) byl městskému soudu předložen spis shodného označení seznamu spisového materiálu.

[16] Podle seznamu spisového materiálu byly do správního spisu vloženy „Informace o zemi původu“ dne 8. 2. 2017 na č. l. 56–104. Na těchto listech se ve správním spise předloženém NSS nachází: Informace MZV ČR z 3. 6. 2016 a 25. 7. 2016, Informace OAMP z 24. 11. 2016, Informace UNHCR ze září 2015, Zpráva o stavu lidských práv

pokračování

na Ukrajině vydaná Úřadem Vysokého komisaře OSN pro lidská práva dne 3. 3. 2016, Informace *Human Rights Watch* z 27. 1. 2016, zpráva *Freedom House* z 27. 1. 2016, výroční zpráva *Amnesty International* z 24. 2. 2016, Zpráva o dodržování lidských práv Ministerstva zahraničních věcí USA z 13. 4. 2016 a Informace Ministerstva vnitra Velké Británie z ledna 2016.

[17] O těchto materiálech však žalovaný ve svém rozhodnutí na s. 10 výslovně uvedl, že z nich kvůli obsahové a časové zastaralosti nevycházel. V řízení o udělení mezinárodní ochrany po shromáždění právě uvedených informací o zemi původu několikrát prodloužil lhůtu pro vydání rozhodnutí postupem podle § 27 odst. 2 zákona o azylu (viz vyrozumění ze dne 28. 2. 2017, č. l. 105, ze dne 24. 4. 2017, č. l. 107, a ze dne 22. 6. 2017, č. l. 109; poslední lhůta stanovená žalovaným uplynula dne 28. 8. 2017, rozhodnutí nicméně bylo vydáno až dne 12. 12. 2018). Kvůli tomu zřejmě aktualizoval již shromážděné informace o zemi původu stěžovatelky. Informace z roku 2016, vztahující se k roku 2015, patrně zamýšlel nahradit informacemi z roku 2017, vztahujícími se k roku 2016, což lze dovodit z obsahu jeho rozhodnutí. Proto překročil i k opětovnému seznámení stěžovatelky s podklady rozhodnutí (první proběhlo dne 5. 1. 2017, o čemž svědčí protokol s podpisem stěžovatelky na č. l. 53–54, opětovně byla seznámena s podklady dne 7. 2. 2018, viz protokol na č. l. 113–114). Tyto aktualizované podklady obsahující informace o zemi původu však již pravděpodobně nevložil do spisu, neboť nejsou žurnalizovány v seznamu spisového materiálu a nechybí ani žádné číslované listy spisu. Pro úplnost NSS podotýká, že žalovaný nemohl omylem vložit starý soubor dokumentů s informacemi o zemi původu namísto aktuálnějšího souboru na č. l. 56–104 správního spisu, neboť k jejich vložení do spisu došlo dle seznamu spisového materiálu už dne 8. 2. 2017, kdy některé z těchto novějších zpráv, na něž pak odkazoval žalovaný i městský soud, ještě nebyly ani vydány.

[18] Za této situace NSS předpokládá, že městský soud čerpal obsah správního spisu (bod 17. rozsudku) pouze z protokolu o seznámení stěžovatelky s podklady rozhodnutí či z formulace obsažené v napadeném rozhodnutí žalovaného. Neověřil si však, zda jsou jím uváděné podklady skutečně součástí správního spisu, přestože svůj výčet zahájil slovy: „*Ve správním spise se dále nachází (...)*“. Pokud by ověření provedl, zjistil by, že podklady, o nichž žalovaný tvrdí, že z nich vycházel, nejsou součástí správního spisu, v němž jsou naopak podklady, o nichž tvrdí, že z nich nevycházel. Skutkový stav, z něž vycházel žalovaný, tedy nemá oporu ve správním spise, což je obecně důvodem nepřezkoumatelnosti správního rozhodnutí.

[19] Stěžovatelka ani před městským soudem tuto vadu rozhodnutí žalovaného nenamítala. Podle bodu 15. usnesení rozšířeného senátu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009 - 84, č. 2288/2011 Sb. NSS, přísluší krajskému soudu zrušit rozhodnutí správního orgánu z důvodu nepřezkoumatelnosti bez námítky žalobce, byť pouze ve výjimečných případech: „*Těmi jsou právě případy, kdy rozhodnutí vůbec není schopno přezkumu z hlediska žalobních námitek. Tato vadnost a nemožnost podrobit rozhodnutí zkoumání musí být zjevná buď ze spisu (či z jeho absence), nebo z rozhodnutí samého, pokud bude postrádat srozumitelnost či důvody v takové míře, že vylučuje*

zkoumání důvodnosti žaloby, anebo ji soud sezná na základě jiných rozhodných skutečností, jež se dostanou do jeho sféry.“

[20] Pro posouzení, zda měl městský soud z úřední povinnosti reagovat na absenci podkladů ve spise, je tedy rozhodující, zda z nich sám musel vyjít při vypořádání žalobních námitek. NSS podotýká, že se ztotožňuje se závěrem městského soudu o obecnosti většiny žalobních námitek stěžovatelky, které se v podstatě omezily na citaci zákona, případně judikatury, aniž by obsahovaly individualizované tvrzení o tom, v čem konkrétně spatřuje pochybení žalovaného. Taková vyjádření, jak správně uvedl městský soud, nemohou představovat projednatelné žalobní body (viz např. usnesení NSS ze dne 18. 4. 2018, č. j. 10 Azs 65/2017 - 83). Přesto městský soud naznal, že námitka týkající se nesprávného vyhodnocení bezpečnostní situace a možného ohrožení stěžovatelky při návratu na Ukrajinu umožňovala soudní přezkum. Vyjádřil se k ní ve vztahu k naplnění důvodů pro udělení mezinárodní ochrany (zejm. body 36. a 37. rozsudku) a dále při vypořádání námitek stěžovatelky, že nebyla posouzena její možnost vycestovat vzhledem k bezpečnostní situaci na Ukrajině. V bodě 52. rozsudku zhodnotil, že žalovaný shromáždil dostatečné podklady pro závěr, že situace na Ukrajině nezavdává důvod k pochybnostem o stěžovatelčině bezpečí, přičemž odkázal na bod 18., zřejmě však myslel výše citovaný bod 17. napadeného rozsudku.

[21] Nejvyšší správní soud se ve své judikatuře mnohokrát vyjádřil k důležitosti získání aktuálních a věrohodných informací o zemi původu žadatele o mezinárodní ochranu. Bez spolehlivého zjištění situace v zemi původu nemůže správní orgán spolehlivě posoudit, zda informace uváděné žadatelem svědčí o důvodném riziku pronásledování nebo vážné újmy, které mu hrozí v zemi původu a které jsou důvodem, proč usiluje o mezinárodní ochranu v jiném státě (srov. např. rozsudek NSS ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008 - 81, č. 1825/2009 Sb. NSS). Aby správnost jeho hodnocení městský soud mohl ověřit, a mohl tedy posoudit důvodnost námitek, že stěžovatelce hrozí na Ukrajině nebezpečí relevantní z pohledu § 12 nebo § 14a zákona o azylu, musel se seznámit s obsahem těchto podkladových materiálů. Bez jejich znalosti ani nemohl posoudit, zda byly závěry předchozí judikatury NSS hodnotící bezpečnostní situaci na Ukrajině, na něž v rozsudku odkázal, stále aktuální a neexistoval důvod se od nich odchýlit.

[22] Městský soud však naopak převzal závěry žalovaného, aniž by ověřil jejich správnost podle podkladů ve spisu. Tudiž i závěr, že podklady byly dostatečné, není podložený a skutkový stav, který vzal za základ napadeného rozhodnutí, neměl ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. oporu ve spise. Pokud nevzal tuto vadu správního řízení vůbec na zřetel, je nutno i jeho rozhodnutí v této části považovat za nepřezkoumatelné pro jinou vadu řízení (§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.). K této vadě je NSS povinen s ohledem na § 109 odst. 4 s. ř. s. přihlížet z úřední povinnosti, tedy i bez výslovné námitek (shodně i rozsudky NSS ze dne 13. 5. 2020, č. j. 1 Azs 286/2019 - 61, ze dne 16. 4. 2020, č. j. 1 Azs 28/2020 - 95, nebo ze dne 28. 1. 2015, č. j. 4 Azs 239/2014 - 27). S ohledem na to se už NSS nevěnoval dalším kasačním námitkám.

pokračování

[23] Na tomto hodnocení nic nemění skutečnost, že se žalovaný a následně městský soud zaměřili na hodnocení nevěrohodnosti stěžovatelčiny výpovědi, která pramenila z jejích vnitřních rozporů a nepřesvědčivosti azylového příběhu. NSS však nemůže pominout, že tvrzení žadatele o mezinárodní ochranu o jeho individuální situaci musejí být konfrontována s objektivními informacemi o zemi původu, bez nichž není možné je vyhodnotit z hlediska kvalifikačních podmínek pro udělení mezinárodní ochrany (srov. rozsudky NSS ze dne 27. 3. 2008, č. j. 4 Azs 103/2007 - 63, nebo ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008 - 70, č. 1749/2009 Sb. NSS). Proto ostatně zákon o azylu v § 23c písm. c) uvádí *přesné a aktuální informace z různých zdrojů o státu, jehož je žadatel o udělení mezinárodní ochrany státním občanem*, mezi základními podklady pro vydání rozhodnutí ve věci udělení mezinárodní ochrany.

[24] Městský soud stěžovatelce vytkl, že závěry k situaci na Ukrajině nijak konkrétně nezpochybnila, např. tím, že by poukázala na obsah konkrétních zpráv o zemi původu. To neučinila ani v kasační stížnosti, neboť zcela obecný odkaz na zprávy nevládních organizací není dostatečně konkretizovaný. Stěžovatelce však nejde klást k tíži neunesení důkazního břemene ohledně zpochybnění závěrů o situaci v zemi původu. To by bylo možné jedině v případě, že by žalovaný řádně zhodnotil situaci v zemi původu na základě materiálů, jež jsou součástí správního spisu. Pak by mohl soud samostatně zhodnotit, zda jsou přesvědčivé a zda obstojí ve světle žalobních námitek. Za situace, která nastala, bylo stěžovatelce možné klást k tíži jen to, že nijak neprokázala svá tvrzení ohledně hrozící újmy (nijak se nepokusila doložit napadení při dobročinné sbírce v Praze, účast na politických akcích, kvůli nimž její rodinu na Ukrajině kontaktovala Služba bezpečnosti Ukrajiny, telefonické vyhrožování). Spolehlivé objasnění situace v zemi původu však bylo povinností žalovaného (viz rozsudky NSS ze dne 21. 12. 2005, č. j. 6 Azs 235/2004 - 57, nebo ze dne 25. 7. 2005, č. j. 5 Azs 116/2005 - 58).

IV. Závěr a náklady řízení

[25] Nejvyšší správní soud proto rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). Městský soud je v dalším řízení vázán právním názorem NSS (§ 110 odst. 4 s. ř. s.). Bude tedy zejména povinen odstranit nejasnosti ohledně zjištěného skutkového stavu.

[26] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne městský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

[27] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 19. 6. 2020, č. j. 9 Azs 152/2020 - 14, stěžovatelku vyzval mimo jiné k zaplacení soudního poplatku, čemuž vyhověla a dne 10. 7. 2020 soudní poplatek zaplatila. Podle § 11 odst. 2 písm. i) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, však platí, že se od soudního poplatku osvobozuje *cizinec v řízení ve věcech mezinárodní ochrany* (...). Protože stěžovatelka k zaplacení soudního poplatku nebyla povinna, NSS postupoval podle § 10 odst. 1 věty první téhož zákona a rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku

stěžovatelce k rukám její zástupkyně. Lhůta k vrácení soudního poplatku vyplývá z § 10a odst. 1 tohoto zákona.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. srpna 2020

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu